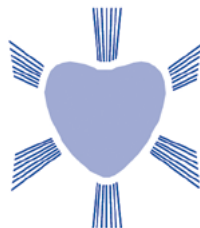

SRDÍČKO

ročník XIX.
22. 2. 2015

1

NA PRAHU POSTNÍ DOBY

Čas liturgického mezidobí byl velmi krátký. Velkou událostí tohoto období bylo rozloučení s otcem Berardem. Odešel a věřím, že nám i nadále bude pomáhat. Rozloučení se stalo velikou slavností. Touto cestou bych rád poděkoval všem, kteří jste se jakýmkoli způsobem podíleli na organizaci a zajištění pohřbu.

Ještě nedozněla pořádně doba vánoční a jsme na prahu postní doby. Doby přípravy na Velikonoce. Jak využijeme postní dny? Přiblížíme se více ke svobodě tím, že si něco odepřeme? Půjdeme cestou pravdy? Prosím vás všechny, kteří stále z nějakých důvodů otálíte s přijetím svátostí – zpovědi a následně sv. přijímání: Najděte odvahu odpovědět na Bohem nabízenou Lásku (nabízené milosti). Je to ta nejlepší volba, jak se k němu přiblížit.

Rád bych povzbudil mládež, aby se nebála a účastnila se společných činností. Velmi dobré by bylo, využít svůj hlas a zapojit se do scholy, která zpívá jednu neděli v měsíci. Účastnit se

vytváření animovaných adorací, opět jednou za měsíc. A vůbec všechny účastníky bohoslužeb, aby si uvědomili, že i jejich hlas při odpovědích je důležitý.

Chtěl bych povzbudit ke včasnému příchodu na (alespoň) nedělní mši sv. Platnost nedělní mše sv. je od počátečního kříže až po konečné: „Jděte ve jménu Páně.“ Věřím, že se někdy nepodaří, ale...

Bylo by možno pokračovat, ale chtěl jsem nastínit alespoň některé věci, na kterých bychom, kdo jak může, mohli zapracovat. Přál bych vám pokojné soužití v rodinách, abyste mohli prožívat radost ze sebe navzájem. Abyste každý z vás chtěli najít k sobě cestu a nevzdávali to. Abyste si dokázali vzájemně odpustit a nevzpomínat na způsobené křivdy. Abyste sílu čerpali z eucharistie a cítili, že Bohu nejste lhostejní.

Přeji vám sílu do letošního postního období.

br. Filip, OFM

BLAHOSLAVENÍ TIŠÍ...

O mlčení mluví apoštol Jakub, když píše: „Máte-li v srdci hořkou nevráživost a sobeckost, nevynášejte se a nefalšujte pravdu“ (*Jak 3,14*). Když ve tvém srdci není mlčení, ale povyk, neprojevuj ho tisícerými formami chlubitosti. Do lidských dějin proniká věčné mlčení Slova, láskyplná rozjímavost Otce i Syna i Ducha svatého, společenství Trojice ze ztišení věků. Do lidských dějin proniká i svědectví života P. Berarda. Zatímco pařížské drama plnilo stránky světových novin, odchod P. Berarda ke Kristu se odehrál v tichosti a skrytosti jako většina dní jeho života. A přece by bylo na místě se zastavit a pohlédnout na tajemství jeho svatosti, která byla více či méně zřejmá podle úhlu pohledu pozorovatele, jak zmínil při pátečním kázání P. Daniel. Vyzdvihl dva pilíře svatosti P. Berarda – mlčení a klečení. Tichá pokora. Dny prostoupené modlitbou, neustálá žízeň po přítomnosti Pána Ježíše, touha, aby nikdy nebyl sám ve svatostánku. Nyní má P. Berard nejnplnější blízkost Kristu, vidí v čistém světle. Jeho život jakoby vycházel z modlitby Františka Saleského: „Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej Ty řídíš...“ Vděčný a připravený ke všemu. Inspiroval ho však především František z Assisi, zůstal věrný jeho odkazu po celý život, přinášel do společenství bratří víc, než bylo na první

pohled zřejmé. Byl jemný i pevný, pokud bylo zapotřebí zachovat Boží rád. Zanechal skromně zřetelnou stopu v husovické farnosti, přestože jeho život začínal u vltavských břehů v Praze. Nepochybně se také nyní neustále přimlouvá u Boha za všechny, které měl rád. A zdá se, že ze své lásky nevykloučoval žádného člověka.

Jistě i proto byl další pátek, 16. 1. 2015, při rozloučení s P. Berardem kostel zaplněný lidmi, kteří ho měli rádi. Biskup Vojtěch Cikrle, kněží, spolubratři, děti, dospělí a možná i nebeské zástupy, kdo ví...

P. Jeroným v souvislosti s P. Berardem zmínil knihu Neuvěřitelní lidé. Stejně jako oni byl P. Berard zdánlivě malý, nepatrný, stál někde stranou, určitě nechtěl upoutat pozornost a přitom z něj vyzařovalo, že je veliký před Boží Tváří. Kolik služby za svůj život vykonal při zpovědích, když nám dával naději, radostnou zprávu, že je dobré žít, že je dobré, že tady jsme a Bůh s námi počítá. Kolik toho asi usmířil ve svém pokání. V něčem malý, v něčem obrovský. Před deseti lety pečlivě vypsál svůj osobní plán (jak to měli zadané všichni bratři). Jeho pohled na sebe sama byl velmi pokorný: *„Silnou stránku nemám žádnou, snažím se sloužit, jak umím. Vzpomínám na dřívější jednoduchost života. Pomáhání bratřím mě posiluje v zapominání na sebe.*

Chci směřovat k Pánu Bohu a protože je ve všem, opírám se o pokání, modlitbu a službu. Snažím se dělat to, co vidím, že je třeba. Dost dlouho mi trvá než poznám, co to je. Odevzdávám to ve své nedokonalosti Bohu. Snažím se konat to, na co jiní zapomínají. Co ode mne chce Bůh? Nevím, asi pokoru. Chci vyprošovat Boží pomoc a ochranu, tiše zemřít. Pak očistec a věčně děkovat za vše, co jsem dostal. Být v nebi...“ To jsou některé z odpovědí P. Berarda na dané otázky.

P. Filip zdůraznil, že teprve díky Berardovi si uvědomoval, jak je krásné a dobré mít vedle sebe takového starce, jaké je to veliké požehnání. To, že za ním mohli chodit ke zpovědi, děkovat mu za jeho laskavost, otevřenost... Když P. Berard naposledy usnul, byla vidět tíha v jeho tváři, která však po dvou hodinách přešla v radostný úsměv. On už ví... a určitě se tam za nás bude přimlouvat. Tam v nebi.

Poslední vzpomínka byla od P. Vojtěcha Cikrleho, brněnského biskupa: „P. Berarda jsem poznal jako bohoslovce Jaroslava Hasila, byl o dva roky vyš. Zapamatoval jsem si jeho ‚dišrétku‘ před večerí. Líčil příběh, který zažil s Antonínem Koukalem. Vyrazili spolu na výlet na motocyklu, který sotva uvezl jednoho, natož dva. Při namáhavé jízdě do kopce náhle začal hořet – což tenkrát P. Berard komentoval: ‚Tak co jsme dělali? Toník koukal a já jsem hasil!‘“

Tak vypadala vnitřní radost P. Berarda, většinou ukrytá v jeho úsměvu.

Když se Bůh chtěl zjevit lidstvu, co udělal? Většinou promlouvá skrze maličké. Ať už to bylo nedávno připomenuto o Vánocích v betlémském příběhu, nebo nyní v životním příběhu P. Berarda.

Děkujeme, otče Berarde!

Jarka C.

ROZLOUČENÍ S BRATREM BERARDEM

9. ledna 2015 mi v 10 hodin 31 minut přišla zpráva, že otec Berard v tichosti odešel k Pánu. Do očí se mi vehnaly slzy, slzy radosti. Byla to upřímná radost, že prosby br. Berarda byly vyslyšeny. Už od podzimu potřeboval individuální péči a to pro člověka, jako byl Berard, nebylo příjemné. Zнала jsem ho jako velkého bojovníka, který se popral s různými zdravotními obtížemi a nemohu nevzpomenout situaci, když po operaci krčku utekl sestřičkám z nemocnice, že rehabilitovat bude doma sám. Potkala jsem ho v Husovicích před farou, jak nese pod paží berle. Na otázku, „Otče, proč nesete

ty berle?“ odpověděl: „Říkali, že je mám nosit, tak je nosím.“

Otec Berard byl v Husovicích od roku 2001 a mám pocit, že se za ty roky vůbec neměnil.

Termín rozloučení byl stanoven na pátek 16. 1. 2015 v 10.30. Z mého pohledu to nebyl zrovna šťastný termín, ne všem, kteří chtěli přijít, se podařilo uvolnit se ze zaměstnání. Otec Filip měl ale jasnou představu, jak by rozloučení mělo probíhat, a také otec biskup Vojtěch Cikrle, který znal bratra Berarda ještě z dob studií a chtěl se přijít rozloučit, má denní program nabitý. Rozloučení bylo

skutečnou slavností, jíž se zúčastnilo ještě dalších 39 kněží. Tu neuvěřitelnou atmosféru obrovského společenství lidí, jsme pomohli vytvořit my všichni, kteří jsem se zde sešli. Br. Berard si zasloužil, abychom mu přišli poděkovat za všechno, co pro nás kdy udělal, zvláště za jeho modlitby. A že jich bylo nespočet. Při rozloučení zazpíval dívčí pěvecký sbor Musicomania

pod vedením Soni Cupákové za doprovodu naší paní varhanice. Díky patří všem mladým, kteří přišli, aby nám toto setkání zpřijemnilo velice krásným zpěvem.

Když jsme br. Berarda vyprovodili na jeho poslední cestu do Prahy, byli jsme pozváni do husovické orlovný na pohostění. Sál byl vkusně připraven a opět nemohu jinak, než poděkovat Standovi a všem ochotným lidem, kteří věnovali čas a síly, aby pro nás připravili velmi příjemné prostředí pro pokračování setkání. Měli jsme možnost se pozdravit s otcem biskupem, i s ostatními mimobrněnskými bratry františkány či sestrami a známými, se kterými si v kostele třeba jen vyměníme pohled a podáme ruku k pozdravení pokoje.

Br. Berard byl pro husovickou farnost velkým přínosem a díky Bohu za něj! Neměli bychom na něj zapomínat v našich modlitbách, ale jistě se k němu můžeme obracet s prosbou o přímluvu.

Petra

MILÝ PŘÍTELI,

píši ti prstem do písku, vím, že jsi mi nablízku. Vím, že se nevyhýbáš hladovění v poušti, přestože bys mohl učinit chleba

z kamení. Vím, že přijímáš bezmoc, přestože máš moc učinit konec světa. Vím, že si vybíráš chudobu a malost, přestože

jsi největší ze všech. Nemohu ti nic dát, nemám co bych pro tebe udělal, vše máš a vše ti patří. Ale jedno mohu. Být s tebou ve chvíli, kdy půjdeš s učedníky na svou poslední večeři a oni se budou bavit jako jindy, smát se, nebo i dohadovat o všedních věcech a jenom ty budeš vědět, co doopravdy končí. Být s tebou přepásaný zástěrou jako ten, kdo slouží, jako poslední z posledních a mýt rybářům a celníkům nohy. Být s tebou bdělý, když zem vsakuje tvůj krvavý pot a ostatní přemohl spánek. Být s tebou a přitom jen tušit anděla, co ti něžně setřel bolestnou vrásku. Být s tebou, když hořký kalich ti není odňat, přestože o to prosíš. Opakovat: Buď vůle tvá...

Být s tebou, když jsi vlečen před Piláta i Heroda, neutéct jakmile se ti posmívají, tupí tě a bičují. Jít s tebou prachem křížové cesty, podepřít tě pod tíhou kříže, podat ti ruku při pádu, prokletit cestu Veronice s rouškou, přidat se k ženám a Janovi pod křížem, nenechat tě zíznit, zaslechnout každé slovo tvého posledního dechu. Příteli, chci být s tebou v temnotě Velkého pátku i beznaději Bílé soboty, chci být s tebou až do konce té noci, kdy andělé odvalí kámen. Uslyšet z tvých úst své jméno a radostně zvolat s Marií: „Rabuni!“

Milý příteli, kéž mě k tomu všemu uschnou nejen znamení popela, které otvírá naši křížovou cestu.

-ara-

VEZMI SVŮJ KŘÍŽ...

Hlouček dětí mířil se svojí učitelkou k blízkému jezírku. Tedy pro zdravé nohy k blízkému, ale tři z dětí byly na vozíčcích, čtvrté o berlích, co krok, to obtížnost života. Jen dvě šly po svých, ale ani s těmi se život nemazlil. Paní učitelka se důrazně pustila do dívky na vozíku: „Moniko, to je naposledy, co sis sehnala vozík! Příště jdeš pěkně o berlích, jako tady Páťa. Co by zato daly tady Lenka s Petrou, kdyby mohly jít po svých, že holky!“, obrátila se na dívky na vozíku.

Děvčata souhlasně přikývla. Páťa usilovně za pomoci berlí posouval své nohy vpřed. Pomalu a se značnou námahou, ale přece jen po svých.

„Jestli budeš místo chůze sedět na vozíčku, zkrátí se ti šlachy už úplně a na-

konec nebudeš schopná udělat ani krok sama, víš co říkal pan doktor,“ pokračovala učitelka.

Mezitím doputovali k jezírku. Mohutný platan se shlížel v jeho vodě a za tu řadu let, co tady rostl, poznal řadu generací dětí, které překonávaly nepříznivé podmínky svého života. Zahlédl i to, jak v Monice roste odhodlání nevybrat si příště pohodlnější cestu, která jí ve skutečnosti škodí.

Lenka s Petrou se dívaly na ptáky kroužící nad vodou a vstřebávaly krásu přírody tak, jak jim bylo dáno. Sluníčko jim pohladilo tváře prstíky svých paprsků a vyučování přírodopisu mohlo začít.

Jarka C.

ADVENT A VÁNOCE 2014 VE FARNOSTI BRNO-LESNÁ

Adventní čas jsme v naší farnosti využili nejen k přípravě na narození našeho Spasitele, ale společně jsme připravili také mnoho radosti a duchovního pohlázení pro naše blízké.

V neděli 30. listopadu se uskutečnil v našem Duchovním centru (DCBL) adventní koncert, kde vystoupily Lenka Halová (housle, zpěv), Dagmar Sedláčková (zpěv) a Jana Nováková (zpěv). 20. prosince jsme měli možnost zúčastnit se předvánočního koncertu studentů Biskupského gymnázia, který proběhl v našem DCBL v odpoledních hodinách.

V sobotu 6. prosince jsme uspořádali v naší farnosti adventní duchovní obnovu, kterou vedl dómský farář P. Pavel Konzbul, bývalý spirituál Biskupského gymnázia.

Na své si také přišly děti, pro které si mladí z naší farnosti připravili mikulášskou besídku. Děti měly radost nejen z nadílky, ale také z připravených her, soutěží a divadélka.

Svoji pozornost jsme věnovali nemocným a opuštěným v naší farnosti a Brně. Otec Pavel během adventu obešel všechny nemocné a udělil jim svátosti. Jáhen Jiří s mladými navštívili naše farníky v domovech důchodců, zazpívali jim koledy a potěšili je svým zpěvem a hudbou. Společně si povykládali a vyslechli jejich starosti a bolesti, kterých má každý dost.

Během adventního času se šikovné farnice zapojily do farní charity, napekly

a společně se sestřičkou Margitou připravily 95 balíčků cukroví pro nemocné a opuštěné v naší farnosti a také v Brně. Nemocní se na nás moc těšili a někteří plakali radostí, že za nimi někdo přišel, aby jim popřál radostné a požehnané svátky a věnoval jim cukroví, které si již sami nemohou upéct. 4. neděli adventní jsme udělali radost obyvatelům a zaměstnancům domova důchodců v Králově Poli, které navštívila sestřička Margita s dětmi. Děti zpívaly koledy z navčičeného pásma vánočních koled a nakonec všem rozdaly perníčky a myšlenky s vánočním poselstvím. Na tvářích babiček a dědečků zářil úsměv a radost. Nadšení byli také zaměstnanci a děkovali, že jsme si našli čas, abychom přišli potěšit staré a nemocné, kteří často postrádají lásku a pozornost i od svých nejbližších. Je to mnohdy jedna z největších bolestí a smutků, když vše v životě dali dětem a ony o ně ztratily zájem.

Na Štědrý den po mších svatých se rozdávaly našim farníkům napsané myšlenky s vánočním poselstvím do nového roku 2015.

Na svátek svatého Štěpána se v naší farnosti uskutečnila jesličková pobožnost. K již připravenému pásmu vánočních ko-

led se přidaly rodiny s dětmi a zpívaly se koledy u jeslíček a děti prosily a děkovaly zrozenému Spasiteli. Po zakončení pobožnosti nám udělil jáhen Jiří svátostně pozhnání a opět zazněly koledy.

Rok 2014 jsme ukončili v našem DCBL společnou mší svatou, která se konala ve středu v 16 hodin a poděkovali jsme za uplynulý rok.

Na začátku ledna jsme se v naší farnosti připojili ke Tříkrálové sbírce, do které se zapojilo celkem dvanáct skupinek koledníků. Děkujeme všem, kteří se s ochotou za doprovodu zpěvu vydali koledovat a přispěli k dobrému dílu.

-AH-

KOLEDA

Neděle 4. 1. 2015 byla nejen první nedělí nového roku, ale i závěrem (příliš rychlých) vánočních prázdnin a v Duchovním centru Lesná se jim dostalo té nejlepší závěrečné tečky. Zpěváci a hudebníci sdružení Živé rytmy pod vedením varhanice Jany Kubové připravili pásmo různých koled, aby tak dávali své hřivny i čas naplněnému sálu. Výběr byl z koled Holana Rovenského, z jistebnického kancionálu (z roku 1420), z koled francouzských i z koled našich současných autorů. Na pozadí rozsvícených stromků pokračoval vánoční čas, který na jiných místech po sídlišti připomínaly již jen vyhozené stromečky. Koledy jako zdravá výživa srdcí i myslí v podobě radosti nad narozením dítěte v Betlémě: *Ten vánoční čas dočkali jsme zas, Boha vzývejme, jemu plesejme...*

Vítej slovo Boží, pacholátko... u jeslíček poklekám, Boží mír přijímám... Žádný palác, chudá stáj... bohatý je tento král, nebo

nám přiblížil... všechnu bolest, kterou mám, u jeslíček nechávám... na nebi hvězda září, zahání tmou... přináší do srdce lásku, betlémské poselství...

Poslední věta je z koledy lesňáckých autorů, pana Antonína Rečka a pana Leoše Kuby.

Po odeznění této poslední koledy čelily Živé rytmy neutuchajícímu potlesku a mohly skončit až po přídavku. Kromě moderátora Milana Tesaře jim poděkoval také farář Duchovního centra P. Pavel Hověz za nalezení hřivny talentu v sobě, její rozvíjení a využití ve prospěch druhých. Na další vánoční koncert se musíme těšit celý letošní rok, ale jinak je v repertoáru Duchovního centra mnoho dalších kulturních nabídek, uvedených na internetových stránkách, ve farním zpravodaji i v Severníku, stejně tak na nástěnce.

Jaroslava Cýrusová

INFORMACE Z FARNOSTI BRNO-HUSOVICE

Plán akcí

26. 3. 2015 – Zpovědní čtvrtek s adorací
 3. 4. 2015 – Křížová cesta v přírodě
 (z Husovic do Obřan)

V době postní se budou v kostele konat pobožnosti křížové cesty v pátek a v neděli vždy v 17.30.

Modlitba růžence v naší farnosti

Panna Maria nás při svých zjeveních nabádá k modlitbě růžence a slibuje nám prostřednictvím této modlitby svou zvláštní ochranu a veliké milosti. V naší farnosti vznikly čtyři skupinky, které se od února letošního roku pravidelně růžencem modlí a to vždy od 17.30. Každá skupinka má svůj úmysl modlitby:

V pondělí se modlíme za rodiny, v úterý za nemocné, trpící a opuštěné, ve čtvrtek za mládež a v pátek za zemřelé a dobrodince našeho kostela.

Boží milosrdenství však nemá hranice, proto se nebojme přidat do modlitby svůj vlastní úmysl, i když se zrovna daného tématu netýká. Také zveme všechny, kdo ještě krásu a účinek růžence nepoznali, aby si dodali odvalu, našli čas a připojili se k této modlitbě. Bůh nám čas jemu věnovaný několikanásobně oplatí.

Děkujeme všem, kteří se nenechali přemlouvat a ochotně se do modlitby růžence zapojili.

manželé Kummerovi

Mše sv. v kapli na faře

Naším bratřím františkánům se podařilo na faře vybudovat krásnou, prostornou kapli. V zimním období je zde každou středu v 17 hodin sloužena mše svatá pro veřejnost a zvláště pro děti. A že jich tu je – děti, které se připravují na 1. svaté přijímání, mládež a rodiče s těmi nejmenšími. V chladných měsících oceníme zdejší příjemné teplo a batolata využijí koberec pokrývající celou podlahu. Menší prostor kaple působí větší blízkost všech zúčastněných. A tak se v Boží blízkosti cítíme skutečně jako jedna velká rodina. Zvláště, když při pozdravení pokoje vytvoříme podáním rukou jeden velký, silný a nerozlučitelný řetěz.

Bohu díky za tento nápad a jeho uskutečnění!

Jitka

INFORMACE Z NAŠÍ DIECÉZE

Plán akcí

28. 3. 2015 – Brno-dóm – diecézní slavení Světového dne mládeže s otcem biskupem.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Letos jsem si nejnevhodnější dobu ani vymyslet nemohl. Říkal jsem si: „Letos bychom mohli chodit dříve.“ A tak kostelem zaznělo: „Setkání koledníků bude v sobotu v 8 hod. na faře.“ Posléze jsem zjistil, že by se to dalo přirovnat k terorismu. V osm hodin ráno!? Ano jsem terorista, myslím, že mnohé to téměř zabilo, mě nevyjímaje. V 8 hodin se začali objevovat první tváře, které prozrazovaly, že příště to musí být mnohem později. Dávám slib: „Ano, příště, začneme s koledováním v nějakou lidskou dobu.“ Avšak bylo potěšující, že všichni, co přišli, zde jsou, aby pomohli skvělé věci, která zatím nemá v naší zemi obdoby. I když se letos koledovalo

kratší dobu, světe div se, i v naší farnosti se vybralo více než vloni.

Chci tímto poděkovat všem, kteří obětovali svůj čas a energii. S mnohými jsem si mohl i popovídat, což je pro mě velice potěšující i obohacující.

Zvu i další, aby si to příště zkusili. Jako křesťané máme dávat almužnu, myslím, že tato událost je skvělou příležitostí lásky k bližním a zároveň zkušeností utrpení při hlásání lásky (Boha) a odmítnutí tímto světem, kterého se však nemusíme bát, jelikož Kristus je ten, který vítězí nad každou zlobou světa.

S díky

br. Kapistrán, OFM

SPOLEČNÉ MODLITBY NA LESNÉ

Bude to již téměř rok, co se v duchovním centru na Lesné začali každou třetí neděli v měsíci scházet věřící ke společným modlitbám. Prapůvodním důvodem byla spletitá situace okolo stavby nového kostela, ale s postupujícím časem a stále dramatičtější se vyvíjející situací na celém světě byl důvod společných modliteb vcelku nasnadě. Scházívali se farníci všech věkových kategorií. Malé děti se nejprve účastní společně s ostatními modlitby růžence, při které se samy předmodlívají dva až

tři desátky. Poté se s mladými odeberou do společenské místnosti, kde hrají různé hry nebo vyrábí všelijaké drobnosti. Pro dospělé mezitím pokračuje program v sále duchovního centra úvahou nad potřebným tématem a následnou adorací před Nejsvětější Svátostí.

Srdečně na tato setkání v modlitbě zveme i vás, kteří jste je zatím nenavštívili. Farní příslušnost není omezením. Budou vítáni všichni, malí i velcí.

Jiří Maxa

UMĚT ČÍST BOŽÍ DOPISY

První únorová sobota se nesla nejen v mariánském duchu, ale nabízela dětem a rodičům možnost setkání s velkolepým českým králem Karlem IV. Panovník bez váhání navštívil Duchovní centrum Lesná, aby s královnou Blankou nejen tančil na maškarním plese, ale také seznámil přítomné s milníky své životní pouti. Přes strasti dětství k panovnickým starostem i radostem ve prospěch svěřeného lidu, přes inspiraci mírovou politikou svatého Václava, k pokornému sebeodevzdávání Králi všech králů – Ježíši Kristu – a k poznání, že nade všemi cnostmi, jako je odvaha, statečnost, moudrost, je tou největší a nejdůležitější láska. Ke zdárnému průběhu svého královského projektu si přizval nejlepší pomocníky, sestřičku Margitu, která stojí v čele celého karnevalu, a tradičně i rodinu Čalkovských a Markétu Hanáčkovou,

stejně jako Šmahelovi a pár dalších, jako jsou Pavel a Kryštof, kteří též vypomáhali. A jim všem patří velké díky, asi tak zářivé a barevné, jako byl závěrečný ohňostroj.

Tak příští rok zase přijďte, jistě prožijete radostný den jako letos.

Text: Jaroslava Cýrusová

Foto: Karel Pažourek

CO KDYBY SEM PŘIŠEL?

Mokrý sníh padal z šedivého nebe jako nerozhodná připomínka zimy, kdy na rozhraní času voda neví, zda má být ještě sněhem nebo již deštěm. Kluci se vraceli z výletu na faru, do místa tepla, občerstvení i možnosti usušení z nevlídného počasí. Procházeli právě kolem kostela, když jim jakoby vstříc kráčel člověk zvláštního vzhledu. V jeho očích byla něha, vřelost a ochota. Výzva beze slov – jsem tu kvůli vám. Kluci se zastavili a s úžasem na něj hleděli. „Jsem rád, že jsme se setkali a počítám s vámi,“ pronesl k nim a pak se vydal k dalším lidem na chodníku.

„Kdo myslíte, že to byl?“ vyslovil Vašek to, co vrtalo v hlavách i ostatním. Josef pokrčil rameny, Štěpán odpověděl: „Nevím, ale rád bych ho znovu potkal.“ David zamyšleně pronesl: „Jakoby to byl Ježíš...“ Josef se přidal: „Máš pravdu, mám stejné pocity. Co by vlastně dělal Ježíš, kdyby k nám přišel do farnosti? Co by se změnilo a co by zůstalo? Jak by se choval On, který tolik překvapoval své současníky?“ Vašek nezůstal pozadu: „Kde by spal, kam by chodil a kam ne, s kým by se bavil a s kým ne, co by dělal a co ne?“

Josef se přidržel evangelia: „Jistě by se nezměnil od dob, které jsou

popsány v Písmu. Dětem, které učedníci odháněli, by neřekl, aby zmizely, ale objal by je, a dospělým by řekl, aby byli jako děti. Ženě, co se tajně dotkne jeho šatů, by neřekl hysterko, ale uzdravil by ji. Lotru po pravici by neřekl, aby se styděl a hleděl na to, co udělal. Ale pohlédl by na něj s láskou, aby ten člověk mohl sám požádat o slitování, a pak by mu řekl, že ještě dnes bude s ním v ráji. Ježíš je stejný včera i dnes.“ David navrhl: „Vždyť si můžeme kluci klidně zkusit v každé situaci, kterou prožíváme, říct, co by Ježíš udělal. Můžeme si to nakonec klidně i zahrát jako takovou postní hru, čtyřicet dní s Ježíšem. A třeba už teď se můžeme ptát, jestli by se hrnul do dveří na faře nebo pustil kamaráda.“

Kluci se zasmáli. Josef podotkl: „Zdá se, že to bude docela náročných čtyřicet dní. Bylo by fajn, kdybychom toho člověka zase potkali, ať už to byl kdokoliv. Tak přátelský a vlídný pohled jsem nikdy u nikoho neviděl. „Kluci vtrhli na faru a s radostí přijali nachystané hrníčky s teplým čajem i namazaný chléb. Na faře bylo plno jásoty a zatím kolem oken s úsměvem prošel člověk tak podobný Ježíšovi. Nebo kdo ví...“

Jarka C.

PROGRAM POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVY MANŽELŮ

Termín postní obnovy: 27.–28. 3. 2015

Místo postní obnovy: Duchovní centrum svatého Františka z Pauly,
Vranov u Brna

Téma: ADAM A JEHO ŽEBRO

„Eva byla stvořena z boku Adamova. Od té chvíle Adam bude stále hledat své žebro, bez něj totiž nebude celistvý.“ „Eva mu bude připomínat Boha, vztah, osobu a bude mu zabraňovat uzavřít se do izolovanosti mezi předměty.“

Manželství a mnišství. Manželství = mučednictví?

Manželství jako znamení doby a autentické svědectví o žitém křesťanství.

Manželství jako analogický obraz vztahů uvnitř Trojice.

Žiji své manželství a nebo jej přežívám?

Lektor: Bc. Jan Jonáš Zaplatil, trvalý jáhen

Cena: 1 800 Kč/pár (ubytování na pokoji se sociálním zařízením
+ strava plná penze)

Platba: do 10 dnů od přihlášení

- převodem: č.ú.: 4010046676/6800, var. symbol 42,
do zprávy pro příjemce uveďte příjmení
- hotově: recepce CRSP, Josefská 1,
po–čt 9.00–17.00 hod., pá 9.00–15.30 hod.

Koordinátorka programu:

Mgr. Markéta Klímová, marketa.klimova@crsp.cz, tel. 736 608 607

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice, Soběšice a Lesná

Vychází se souhlasem duchovních správců.

Kontaktní adresa: Římsko-katolická farnost Brno-Husovice, Vranovská 103, 614 00 Brno,

e-mail: Srdicko.Husovice@seznam.cz

<http://www.farnost-husovice.cz>

Odpovědný redaktor: Daniel Kummer

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farností. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 9. 2. 2015, uzávěrka příštího čísla je 13. 3. 2015.